

TÜRK-İŞ'E BAĞLIYIZ

TÜRK
İŞÇİSİNİ
BÖLMEK
İSTEYENLERİN
İÇYÜZÜ

TÜRK-İŞ YAYINLARI

Bu broşürde Türk işçi hareketini bir partinin oyuncağı hâline getirmek amacıyla ortaya çıkanların içyüzleri anlatılmaktadır.

Bundan sonraki broşürlerde Türk işçisinin tek ve gerçek temsilcisi Türk-İş'in işçilerin hak ve menfaatlerinin korunması için yaptığı çalışmalar ele alınacaktır.

KUVVET BİRLİKTEN DOĞAR

İşçiler eskiden işverenlerin karşısında tek başlarındaydılar.

İşverenle ayrı ayrı konuşuyorlar, haklarını ayrı ayrı korumağa çalışıyor, ayrı ayrı zam istiyorlardı. Tabii tek başlarına oldukları için, işverene sözlerini kabul ettiremiyor, istediklerini alamıyorlardı.

Sonra «sendikalar» çıktı. İşçiler bir araya gelip, işverenlerin karşısına sendikalarıyla çıktılar. İşçiler ayrı ayrı başvurunca, kulağını tıkayan, aldırış etmeyen işverenler, bütün işçileri temsil eden sendikaların sözlerini dinlemek zorunda kaldılar.

İnsanların tek başına hiçbir şey yapamayacağını, ama bir araya gelince herşeyin yapılabileceğini Ata'larımız söylemişler :

«Bir elin nesi var, iki elin sesi var...»

Karıncalara bakın...

Bir buğday tanesini bir karınca taşıyamaz ama, bir araya gelip, yüzlerce karınca, işbirliği ile buğdayı istedikleri yere götürebilirler.

İşte, sendikalar da karıncalar misali, işçilerin bir araya gelip **«kuvvet birlikten doğar»** sözünü benimsemelerinden doğdu.

Daha sonra, gel zaman git zaman, sendikalar güçlendiler; güçlendikçe işçiler için yeni haklar aldılar, iş-

çiler için yeni haklar aldıkça güçlendiler. Derken, sendikalar toplu sözleşme ve grev haklarını da sağladılar.

Toplu sözleşme sendikaların, işverenle karşı karşıya oturup, o işte çalışan bütün sendikalı işçiler için zam, izinlerin arttırılması, hastalık yardımı, doğum yardımı, ölüm yardımı kısacası, ak gün için de, kara gün için de, yardım gibi isteklerde bulunmasıdır.

İşveren, işçilere bu hakları vermezse, o zaman grev yapılır. İşçi toptan işi bırakır. Ne zamana kadar bırakır? İşveren, işçi haklarını kabul edince, sendika «grev bitti, iş başı yapalım» deyinceye kadar...

Toplu sözleşme ve grev hakları çıkınca sendikalar işçilerin hakkını daha çok korur hale geldiler.

İŞÇİLERİN EN YÜKSEK TEŞEKKÜLÜ

İşçiler bir araya gelip sendikalar kurunca, nasıl kuvvetleniyorlarsa, sendikalar da daha çok kuvvetlenebilmek için bir araya gelip «**KONFEDERASYON**» kurdular.

Konfederasyon işçilerin en yüksek teşekkülüdür. Sendikalar halledemedikleri dertlerini Konfederasyona haber verirler, yardımını isterler. Sendikalar greve gidine, Konfederasyon onlara yardımcı olur; grevin başarıya ulaşp, işverenin işçi haklarını kabul etmesi için grev yapan sendikaya grevci işçilere dağıtması için para verir, yardım eder.

Türkiye'de işçilerin en yüksek teşekkülü olan işçi konfederasyonu da **TÜRK - İŞ** tir.

Söz yurdumuzdan açılmışken, Türkiye'deki sendikacılığa da bir göz ativerelim.

Bizim sendikacılığımız onlardan çok sonra başladı. Ama «akıl yaşta değil, başta» demiş Ata'larımız... Nite-

kim, bizim sendikacılığımız da yeni ama, Avrupalılara yetiştirdi de, geçmeğe bile başladı... Bizim haklarımızı koruyan aslan gibi sendikalarımız var, sendikaların sendikası, en üst teşekkülümüz, güçlü kuvvetli «TÜRK - İŞ» imiz var... 1963 yılından beri toplu sözleşme hakkımız da var... Grev yapma hakkımız da var. Hele bu haklar çok önemli. O yüzden de toplu sözleşme ve grev kanunumuzun kabul edildiği 24 Temmuz gününü biz de «İŞÇİ BAYRAMI» olarak kabul ettik...

«Kem gözlere şiş» diyelim de nazar değmesin...

PARTİZANLAR VE TÜRK-İŞ

Gerçekten son günlerde «kem gözler» dikildi üzerimize.

Bir zamanlar Türk - İş'in bir elini bırakıp öbürünü öpenler, «ağamsın, babamsın» diyenler, başları sıkıştı mı Türk - İş'ten medet umanlardan üçü - dördü günün

Toplu sözleşme ve grev kanununun kabulünden sonra yapılan toplu sözleşmeler sayesinde işçiler ücretlerine zam aldılar, sosyal haklar elde ettiler...

Aslında Türk işçisine ne yapılsa az... Ama toplu sözleşme düzenini, yıllardır özleyip beklediğimiz için, buna kavuşmamızı sevinçle karşıladık; işçi kardeşlerimizin ücretleri artacak, yeni haklar sağlayacaklar diye kanunun yürürlüğe girdiği günü «İŞÇİ BAYRAMI» saydık.

DİSK'i kuranlara gelince...

Onlar, Türk-İş'in işçi bayramı saydığı 24 Temmuz gününü «Matem günü» ilân ettiler... Çünkü bu insanlar işçiler hak alsın istemezler, işçinin ücreti artsın istemezler. İşte Türk-İş'le DİSK arasındaki fark...

birinde «partizan» oluverdiler. Olurlar ya! Kimse kim-
senin particiliğine karışmaz. Geldiler Türk - İş'e...

«Ey TÜRK - İŞ, sen iyisin, hoşsun, güçlüsün,
kuvvetlisin. Sen, Türkiye İşçi Partisi'nin yanına

*Geldiler Türk-İş'e "İllaki bizim
İşçi Partisini destekle,, dediler...*

geç de, işçiler de bu bizim İşçi Partisi'ni tutsun...»

Türk - İş ne desin bunlara... Dediği şu oldu :

«Yok arkadaş! Ben önce işçi kardeşlerimi düşünürüm. Kardeşi kardeşe düşüren particiliği, ben işçi arasına, sendikalara sokmam... Benim yapacağım daha çok şeyler var. Bak benim işçi kardeşlerime; daha gecekonduda oturuyorlar... Benim işçi kardeşlerim daha ekmeğe ekmeği katık edip yiyorlar. Benim işçi kardeşlerimin daha çok derdi var. Ben onların derdini halledeceğim önce. İşçi kardeşlerimin hakkını koruyacak sendikaların çatısı altına particiliği sokarsanız ne olur sonra... Sendikalar işlerini güçlerini bırakır, particilik yapmaya başlarlar... O zaman kim korur işçilerin hakkını!»

Türk - İş'in dedikleri buydu.

İŞÇİNİN SIRTINDAN GEÇİNMEK İSTEYENLER

Ama İşçi Partili dört kafadar, sözümlerine ona sendikacı, keçi inadına tutulmuşlar, dedikleri dedik, «Nuh diyor. peygamber demiyorlar...»

«Olmaz illâki bizim İşçi Partisini tutacaksın...»

«Etme kardeşim, eyleme arkadaşım, ben particilik yaparsam kim korur işçi hakkını?»

Onlar diyorlar da, diyorlar...

«Boş ver işçiyi... Boş ver işçi hakkını. Biz particilik yapalım. Particilik yaparken de, «işçim» deriz, «köylüm» deriz, «marabam, ırgatım» deriz; «senin hakkını arıyoruz» deriz. İşçiyi uyutup, milletvekili oluruz, keyfimize bakarız. Bu ölümlü dünyada insan önce canını düşünmeli...»

Türk - İş ne yapsın bunlara...

«Yapmayın» dedi.

«Etmeyin» dedi.

«Eylemeyin» dedi.

Dinletemedi.

Lâstik - İş, İstanbul'daki Maden - İş, İstanbul'daki Basın - İş sendikaları o zaman dediler ki :

«Madem sen particiliğe yanaşmıyorsun, madem sen bizim İşçi Partimizi tutmuyorsun, biz de gider yeni bir Konfederasyon kurar, hem senin karşına dikilir, hem de İşçi Partisi'ni tutarız...»

Türk - İş baktı... baktı... son sözünü söyledi :

«İşçiye düşünür, işçi hakkını arar, particiliğinizi

DİSK'çiler "işçim, ırgatım, esnafım, marabam der onları uyutur, günümüzü gün ederiz,, dediler, Türk-İş buna razı olur mu hiç?

sendikalara sokmazsanız, başımın üstünde yeriniz var... Yoook eğer illâki particilik yapacağız, derseniz, işçi haklarına aldırılmazsanız cehenneme kadar yolunuz var...»

Dört kafadar da, «biz particilik yapacağız» deyip, çıktılar Türk - İş'ten.

Tuttular yeni bir Konfederasyon kurdular.

İŞÇİNİN KARŞISINA ÇIKAMIYORLAR

Ama şimdi işçilerin karşısına çıkamıyorlar. Önce kendi sendikalarının üyesi işçi kardeşlerimiz onlara soruyorlar :

«Siz ne halt etmeye Türk - İş'ten ayrıldınız?»

Sorar elbet. Onlar, «alemi kör, herkesi sersem» mi sanıyorlar. İşçi, yutacak mı sanıyorlar onların numaralarını...

Sürüden ayrılanı kurt kaparmış...

İşçi Türk - İş çatısından ayrılır mı?

İşçi kuvvetin birlikten doğduğunu bilmez mi?

Türk - İş'in karşısına çıkıp da, illâki particilik yapacağım diyen DİSK adlı Konfederasyonu kuranlara işçi demez mi ki, «sen kim oluyorsun da benim en büyük teşekkülümün karşısına çıkıyorsun?»

Hikâyeyi bilirsiniz :

Sivrisinekle rüzgâr kavga etmişler birgün... kötü kötü konuşmuşlar :

«— Senin rüzgârlığın bana sökmez arkadaş» demiş sivrisinek; kıkır kıkır gülerek, bir yandan da gecekon-
dunun birinin pervazına sığınmış.

Rüzgâr, «kaçınma sivrisinek, canımı sıkma!» diye cevap vermiş; bakmış olacak gibi değil, şöyle bir üfürmüş, biraz daha, biraz daha üfürmüş...

Gecekondu sallanmaya başlamış. Telâşa düşen sivrisinek, korku içinde seslenmiş :

«— Şimdi bir de bana şu fakirin evini mi yıktıracaksın!»

DİSK Konfederasyonu'nun yurdumuzda 700 bin işçiği kendi saflarında toplayan kendi öz malımız TÜRK-İŞ Konfederasyonuna söyledikleri, insanın aklına, «sivrisinekle rüzgâr» hikâyesini getiriyor.

Adamlara bakıyorsun, sanki düne kadar, Türk - İş'in etrafında pervane olanlar bunlar değil...

BİRGÜNDE PARTİZAN KESİLDİLER

Adamlar bir günde «partici» kesildi. Türkiye İşçi Partisi'ni tutuyorlar.

Tutabilirler.

Türk-İş'in kimsenin partisine, reyine karıştığı yok; herkesin fikrine hürmet ediyor.

Her yerde işçi DİSK adlı kuruluşun yöneticilerine hesap soruyor, onlara sırt çeviriyor, bildirilerini fırlatıp atıyor.

Yalnız Türk -İş diyor ki :

«Biz daha yeni yeni sendikalar kurduk, şimdi partıcılığı, marticılığı bırakalım, sendikalarımızda birlik be-

raberlik içinde olalım, sendikalarımızı kuvvetlendirelim, particiliği sendikalara sokarsak bölünürüz; bizim bu durumumuzdan da en çok işverenler istifade ederler. Sendika da o partinin adamının sırtını sıvazlar, berikine gözdağı verir, birliği beraberliği bozar... Yarın bir gün toplu sözleşme masasına oturunca hava alırız.»

İşte adamlar bunu çekemiyor, «illâ diyorlar, işçi, İşçi Partisini tutacak...»

O zaman soruyoruz bunlara :

Sizin hangi biriniz işçi?

Kiminiz doçent, kiminiz profesör, kiminiz avukat...

Devam ediyoruz sormaya :

Hangi birinizin eli nasırlı?

Cevap : TISSSSSSS

Yok arkadaş yok,

Biz önce sendikalarımızı kuvvetlendireceğiz, emeğimizin karşılığını tam olarak almaya çalışacağız, güçleneceğiz... Yarın birgün, «politika» mı yapmak lâzım; onu da biz, işçiler düşünceğiz... Bizim içimizden gelenlerle, bizim dertlerimizi yaşayanlarla yola çıkılırsa, başarı kazanılır; yoksa, işçiden yana görünüp, hayatında bir kere olsun tezgâh başına geçmeyenlerle değil!

NASIL SENDİKACILIK BU ?..

İçlerinden biri kalkar «ben sendikacıyım» der.

Nasıl sendikacılık bu!

İşçinin; hakkını koruyabilmesi için birlik beraberlik içinde mi olması lâzım, yoksa parça parça mı?

Sen, önce buna cevap ver.

Sendikacıysan, işçinin hakkının nasıl korunacağını bir nebze biliyorsan, elbette ki, «birlik beraberlik içinde olması lâzım» diyeceksin.

Peki, sen ne yapıyorsun?

Bölmeye, parçalamaya çalışıyorsun.

Neden?

Uşaklığını yaptığın parti böyle emrediyor...

Sen sendikacı, işçi dostu değil, işçi düşmanısın arkadaş...

"İşçiden yanayım,, de yanına işçi geldi mi, "aman üstüm kirlenmesin,, diye kendini sakın sonra da " ben sendikacıyım,, de...

Radyolara çıkıp, çalımlı çalımlı, «işçim, köylüm, emekçi kardışım...» demek kolay...

Hem bunları yalan yanlış söyle, hem de sonra işçinin can damarını kesmeye uğraş, işçiyi parçalamaya çalış, yeni sendikalar kur, işverenlere yanaş, göz kırp, Millet Meclisinde otur, caka sat, mebus oldum diye övün, yolda giderken yanma işçi gelse, «**aman elbisem kirlenmesin**» diye kendini sakın... Neymiş; işçi dostuymuş... haydi efendim, bu dolmaları kim yutar!

Bir defa şunu aklından çıkarma :

Partili misin? Buna kimsenin birşey dediği yok...

Tuttuğun partiyi sendika kapısından sokmaya mı çalışacaksın...

İşte, o zaman, sana bu tekdir de az!

İşçinin menfaati, bölünmesinde değil arkadaş, birleşmesinde, beraberlik içinde olmasında...

Bu beraberliği, bu birliği de Türk-İş koruyor, koruyacak da...

Sivrisinek halinle rüzgâra kafa tutma... Sonu kötü olur!

DOSTUMUZU. DÜŞMANIMIZI BİLİRİZ BİZ ...

Biz işçilerin, dostumuzu, düşmanımızı bilme hassamız kuvvetlidir.

Dostumuz canımız...

Düşmanımıza pabuç bırakmak yok bizde...

Hoş hikâyeye malûm...

Adam ince; zayıf, neredeyse kopacak...

Sormuşlar, «**ismin ne arkadaş?**»

— Mülâyim

Soran bakmış, bakmış; üfürse kopacak... «**lâ havle**» çekmiş...

— **İsmin «sert» olsa ne olur!**

Şimdi DİKS midir, DİSK midir ne melem şeyse, şunun durumuna bakıp da gel şu hikâyeyi hatırlama.

Etin ne, budun ne...

Yok işçilerin hepsi Türkiye İşçi Partili olmalıymış, yok Türk - İş sendikalara «Partizanlık» sokmuyor diye kötüymüş, yok yeni yeni haklar elde etmemizi sağlayan kanunların çıktığı gün, «İşçinin Bayramı» olmazmış... neler, neler...

Bunlara söylenecek söz, «alıpta kaçan mı!» olmalı...

İşçiye partili yapacaksın, sendikaya politika sokacaksın, işçinin parasını milletvekili seçilmen için harca-yacaksın, sonra Millet Meclisinde oturup, caka satacaksın...

Bunu yapmana imkân verirler mi hiç!

SENİN DURUMUN FAUL ...

Bir defa senin halihazırdaki durumun «faul» arkadaş...

İçinde «işçi» yok...

İki üç tane sendikacı geçinen adamın var, onların da kimisi sinema sahibi, kimisi han, otel sahibi. Geriye kalanlar da, işte böylesine kişiler...

Ağız kalabalığı ile olmaz böyle şeyler...

Adama sorarlar :

DİSK'in başına gelen sen, «Türk - İş'in son kongresinde, ben Türk - İş Genel Sekreterinin tabanını öperim» dedin mi, demedin mi?

Yurttaki iş sıkıntısından dolayı, Almanya'da, gurbette çalışmak mecburiyetinde olan bacılarımız, ailelerimiz için, «bunlar orada kötü kadın oldular» deyip, yuhalandın mı, yuhalanmadın mı?

Sen, değil işçi hakkında bahsetmeye, işçinin önüne, huzuruna çıkmaya yüzün yok...

İsmin «Mülâyim» miş...

Sert olsan ne olur...

Nereden nereye geldik arkadaşım...

Ve yarın nerelere ulaşacağız...

Türk - İş bugün bunun hesabını yapıyor.

Particiler ne demiş, ne etmiş, onun değil!

İşçim evindeki ekmeğin yanına bir tencere et kaynatabilecek mi, hesap bu.

Toplu sözleşmesi, icabında grevi, hep işçinin daha iyi yaşayabilmesi için yapılıyor.

Allaha şükür! Toplu sözleşme, grev hakkını elde ettiğimiz 1963'den bu yana büyük gelişme var günlük hayatımızda ve bu durumumuz, birlik beraberlik içinde olursak, bölünmezsek gittikçe daha iyiye gidecek...

BÖLÜNÜRSEK SONUMUZ NEYEVARIR ?

Ama bir de bölünürsek, sendikalarımıza sari hastalık gibi, particiliği sokarsak, sonumuz neye varır?

Elin oęlu durur mu?

O da gelir kendi partisinin, beriki kendi partisinin propagandasını yapar.

Ekmek - zeytini unuturuz...

Bölünürüz, parçalanırız...

Bundan da, düne kadar olduğu gibi, işverenler istifade eder; hava alırız hava.

Bizim kuvvetimiz, sendikalarımızda toplanmamıza, birlik beraberlik içinde olmamıza bağlı arkadaşım...

Doęru yolu sana Türk - İş gösteriyor. Diyor ki :

«Herkesin reyini kendine... Kim neyi isterse, hangi partiye oy verirse versin... Yalnız sendika kapısından

particiliği sokmasın; sendikalar şu partinin, bu partinin malı olmasın; seçim zamanı mı geldi? İşçi baksın, hangi parti kendinden yana, gitsin bildiği gibi hareket etsin. Ama sendikaya particiliği zinhar sokmasın. Bu bizim felâketimiz olur...»

Böyle arkadaşım.

Biz büyük bir kuvvetiz; emeğimizin hakkını almak için kimseden pervamız yok...

Ama iş «ekmek - zeytin hikâyesine» dayandı mı, o zaman dikkatli olmak gerek, dostu düşmanı iyi tanımak gerek.

Biz diyoruz ki, «bölünürsek, parçalanırsak hava alırız...»

Onlar diyorlar ki, «fâlanca partiyi tutmuyorsunuz, biz de sizi parçalarız...»

Haydi oradan sünepeler.

Siz, Türk işçisi aldatılabilir mi sanıyorsunuz?

İşçi «kül yutsaydı» bugünlere gelebilir miydi...

Bölünseydi, parçalansaydı, Türk - İş'den kopsaydı, bugünkü gücüne erişebilir miydi hiç?

İşte son sözümüz:

**Türk - İş'in
yanındayız**

